

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.10.2008
KOM(2008) 638 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Gennemførelse af Barcelonamålene
om pasningsmuligheder for børn i førskolealderen**

{SEC(2008)2597}

1. INDLEDNING

I marts 2002 tog Det Europæiske Råd i Barcelona initiativet til at opfordre medlemsstaterne til at "*fjerne de negative incitament, der afholder kvinder fra at deltage i arbejdsmarkedet, og [...] i overensstemmelse med de nationale mønstre på børnepasningsområdet tilstræbe at tilbyde børnepasning for mindst 90 % af alle børn i aldersgruppen fra tre år til den skolepligtige alder og for mindst 33 % af alle børn under tre inden udgangen af 2010*"¹. Disse "Barcelonamål" er en integreret del af den europæiske strategi for vækst og beskæftigelse og tager sigte mod at øge erhvervsfrekvensen for unge forældre, især kvinderne, og således bidrage til en øget ligestilling mellem kvinder og mænd.

Udviklingen af pasningsmuligheder for småbørn betyder, at forældrene frit kan vælge, hvordan de tilrettelægger deres liv, og hvordan de bedre forener deres arbejds- og familieliv. Det vedrører især kvinderne, der som følge af manglende muligheder for at forene disse hyppigere end mænd bliver tvunget til at trække sig fra arbejdsmarkedet eller anvende arbejdsmønstre, som ikke giver dem mulighed for at udnytte deres talenter fuldt ud. Den europæiske økonomi fratages således det produktive potentiale, samtidig med at den selv konfronteres med økonomiske og demografiske udfordringer.

I denne beretning gøres der status over gennemførelsen af Barcelonamålene i medlemsstaterne, og der udpeges hindringer og udfordringer med hensyn til udviklingen af pasningsmuligheder for børn i førskolealderen. Beretningen indgår i de aktioner, der er fastlagt i "Køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd (2006-2010)"², og giver næring til de overvejelser og initiativer, som Kommissionen forelægger for at fremme en bedre balance mellem arbejds- og familieliv³.

2. PASNINGSMULIGHEDER FOR BØRN: ET CENTRALT ELEMENT I POLITIKKERNE OM FORENING AF ARBEJDS- OG FAMILIELIV

Et politisk engagement, der er blevet bekræftet ved flere lejligheder

Allerede i 1992 vedtog Rådet en henstilling⁴, der fremhævede betydningen af at udvikle pasningsmuligheder, som er økonomisk overkommelige, tilgængelige og af høj kvalitet, samtidig med at man tilskyndede til, at de skulle være fleksible og forskelligartede for at opfylde forældres og børns behov og præferencer. Barcelonamålene fra 2002 tager især sigte mod at fremme adgangen til beskæftigelse og beholde forældrene, især kvinderne, i beskæftigelse for således at støtte ligestillingen mellem kønnene. Det Europæiske Råd har bekræftet dette engagement i "den europæiske ligestillingspagt" fra marts 2006⁵.

¹ Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona, den 15.-16. marts 2002, dokument SN 100/1/02/ REV 1.

² KOM(2006) 92.

³ KOM(2008) XXX.

⁴ 92/241/EØF.

⁵ Formandskabets konklusioner, 7775/1/06/ REV 1.

I "Køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd (2006-2010)"⁶ har Kommissionen forpligtet sig til at støtte opfyldelsen af Barcelonamålene om børnepasningsfaciliteter. Kommissionen har i øvrigt udtrykt sig positivt over for etableringen af den "europæiske alliance for familier"⁷, der skal danne grundlag for udveksling mellem medlemsstaterne om de europæiske familiepolitikker, som den støtter med forskellige midler⁸. Gennem strukturfondene har det ligeledes været muligt at medfinansiere foranstaltninger, der skal gøre det lettere at forene arbejds- og familieliv, herunder etableringen af pasningsmuligheder, uddannelse af personale eller oprettelsen af pasningsordninger for arbejdssøgende forældre. For perioden 2007-2013 skønnes det, at der vil kunne afsættes en halv milliard EUR fra strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne til oprettelsen af infrastruktur i forbindelse med børnepasning, mens 2,4 mia. EUR vil kunne finansiere foranstaltninger, der skal lette kvinders adgang til beskæftigelse og forene arbejds- og familieliv, herunder adgang til børnepasning.

Et aktivt bidrag fra de europæiske arbejdsmarkedsparter

De europæiske arbejdsmarkedsparter har aktivt samarbejdet om udarbejdelsen af denne beretning og erkender, at de har en afgørende rolle på dette område som supplement til de offentlige politikker. De fremhæver betydningen af adgang til børnepasningsmuligheder, der er tilgængelige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet, idet denne problemstilling er et prioriteret område i den handlingsplan for ligestilling mellem kvinder og mænd, som de iværksatte i 2005. De har således udviklet praktiske redskaber og lanceret nyskabende initiativer for at støtte udviklingen af børnepasning både med hensyn til adgang (f.eks. vuggestuer i erhvervsvirksomheder) og omkostninger (f.eks. økonomisk tilskud til forældre). De deltager aktivt i beslutnings- og lovgivningsprocessen vedrørende politikker, der forener arbejds- og familieliv, og i gennemførelsen af strukturfondene. Endelig tilkendegiver de, at de agter at fremme udvekslingen af god praksis og nyskabende erfaring samt anvendelsen af de strukturfondsprogrammer, som er til rådighed på nationalt plan.

Støtte til beskæftigelsen

At forene arbejds- og familieliv, og især at udvikle børnepasningsordninger, er en forudsætning for at kunne opfylde målsætningerne i den europæiske strategi for vækst og beskæftigelse. Dette behandles i en specifik retningslinje⁹. Der findes en direkte forbindelse mellem adgang til børnepasning og forældrenes muligheder for lønnet beskæftigelse. Disse pasningsmuligheder betyder, at forældrene kan bevare lønnet beskæftigelse og samtidig forbedre deres livskvalitet og fjerne en stor hindring for den frie tilrettelæggelse af tiden. I Den Europæiske Union bekræfter mere end seks mio. kvinder (mellem 25 og 49), at de er tvunget til at være inaktive eller arbejde på deltid på grund af familiemæssige forpligtelser¹⁰. For mere end en fjerdedel er manglende børnepasning eller de dermed forbundne omkostninger skyld

⁶ KOM(2006) 92.

⁷ Dokument fra Rådet for Den Europæiske Union 9317/1/07 REV 1.

⁸ KOM(2007) 244.

⁹ Beskæftigelsesretningslinje nr. 18.

¹⁰ Eurostat, arbejdsmarkedsundersøgelse, 2006.

i deres situation. Hvis man kan imødekomme dette behov, forøges den samlede erhvervsfrekvens for kvinder med mindst et procentpoint.

Til trods for dette er flertallet af medlemsstaterne langt fra Barcelonamålene eller henviser ikke engang til dem i deres nationale rapporter om reformer¹¹, selv om en række medlemsstater har forpligtet sig til at øge udbuddet inden for børnepasning. Dette punkt er allerede blevet behandlet i flere henstillinger, som er specifikt udarbejdet af Rådet og rettet til medlemsstaterne som led i den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Støtte til ligestilling mellem kvinder og mænd

Den manglende balance i fordelingen af familiemæssige og huslige opgaver mellem kvinder og mænd er stadig meget udtalt og tvinger kvinderne – i markant højere grad end mændene – over i fleksible arbejdsordninger eller endog ud af arbejdsmarkedet. Selv om anvendelsen af disse arbejdsordninger delvist kan afspejle personlige præferencer, er det ikke uden konsekvenser for kvindernes karriereudvikling, den vedvarende lønforskel mellem mænd og kvinder eller optjeningen af pensionsretigheder. For eksempel arbejder en tredjedel af kvinderne på deltid mod mindre end én ud af ti mænd, og erhvervsfrekvensen for kvinder falder med 12,4 point, når de har børn under 12 år, hvorimod erhvervsfrekvensen for mænd stiger med 7,3 point.

Adgang til børnepasningsmuligheder af høj kvalitet, der er økonomisk overkommelige og tilpasset forældres og børns rytme, er således en absolut nødvendighed for at lette kvindernes adgang til aflønnet beskæftigelse, hvorved deres kompetencer udnyttes fuldt ud, og deres økonomiske uafhængighed støttes; her er tale om en udfordring for medlemsstaterne.

Støtte til social rummelighed og familieplanlægning

En forælders/Forældrenes fulde beskæftigelse med tilstrækkelig løn gør det også muligt at undgå situationer på arbejdspladsen med fattigdom og bidrager til at bekæmpe risici for fattigdom, især blandt eneforsørgere, der i gennemsnit rammes hårdere af dette fænomen (32 %) end de samlede husholdninger med børn (17 %)¹². Sikre adgang til børnepasningsmuligheder kan også forbedre den sociale situation for meget unge forældre.

Med hensyn til børnene selv betyder en forøgelse af familiens velfærd, at det er muligt at bekæmpe børnefattigdom, samtidig med at man giver børnene en ramme for deres udvikling i et stimulerende og sikkert miljø i de første leveår. I sin meddelelse om effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer¹³ understreger Kommissionen allerede muligheden for at investere i førskoleundervisningen for at *etablere grundlaget for videre læring, forebygge skolefrafald, fremme de lige muligheder med hensyn til resultater og det overordnede kompetenceniveau.*

¹¹ Den fælles rapport om beskæftigelsen 2007-2008, rådsdokument nr. 7169/08.

¹² Eurostat, EU-SILC 2006.

¹³ KOM(2006) 481.

Endelig er adgangen til børnepasningsmuligheder med til at støtte familieplanlægningen set i lyset af nedgangen i den demografiske udvikling i Europa. Tilsyneladende er de medlemsstater, hvor fødselstallet i øjeblikket er højest, også de lande, som har gjort det lettere for forældrene at forene arbejds- og familieliv, og som har en høj erhvervsfrekvens for kvinder.

3. STATUS FOR GENNEMFØRELSEN AF BARCELONAMÅLENE

Kommissionen har udvidet opfølgningen af Barcelonamålene, især på det statistiske område. Nærværende beretning indeholder for første gang harmoniserede og sammenlignelige oplysninger om anvendelsen af de "formelle pasningsordninger" for småbørn i medlemsstaterne, hvilket betyder, at man kan gøre status i form af en midtvejsevaluering med hensyn til opfyldelsen af Barcelonamålene. Disse oplysninger vedrører forældrenes anvendelse af det eksisterende udbud af pasningsordninger frem for antallet af pladser i medlemsstaterne, som kun vanskeligt kan sammenlignes på europæisk niveau.

Der er stor forskel på pasningsmulighederne for børn i førskolealderen i medlemsstaterne alt efter de etablerede ordninger, de forskellige tilgange og de nationale prioriteringer med hensyn til at forene arbejds- og familieliv. Visse udfordringer i forbindelse med adgang til pasningsmulighederne, deres omkostninger og kvaliteten heraf er dog fælles.

3.1. Adgang

I forbindelse med Barcelonamålene udpeges der to aldersklasser for børn med meget forskellige behov og ønsker. For børn under 3 år er behovet hovedsageligt vuggestuer og pasningsordninger, som der normalt betales for, og som kun er garanteret i et begrænset antal lande (FI, DK, SE). Desuden spiller kulturelle overvejelser og familiemæssige traditioner en rolle i valget af pasningsmuligheder, uanset om det er formelle strukturer eller ej. Endelig kan de forskellige former for barsels- og forældreorlov (varighed, økonomisk kompensation, fleksibilitet) have en virkning på efterspørgslen af pasningsordninger, alt efter om forældrene vælger at passe deres børn selv under hensyntagen til de finansielle og faglige problemer i forbindelse med dette valg.

Fra treårsalderen indleder til gengæld en stor del af børnene deres førskoleuddannelse i børnehaveklassen i et system, der generelt er subventioneret eller endog gratis, eventuelt efterfulgt af pasningsordninger efter skolen.

Analysen af situationen i medlemsstaterne med hensyn til Barcelonamålene bygger på dækningsgraden for børn gennem de formelle pasningsfaciliteter (for 2006)¹⁴. Det drejer sig om forældrenes anvendelse af det eksisterende udbud frem for antallet af pladser i medlemsstaterne. Det er endvidere vigtigt at skelne mellem dækningsgraderne i relation til det antal timer, som børnene passes (under eller over 30 timer om ugen), da det er afgørende for, om forældrene har mulighed for fuldtidsbeskæftigelse.

¹⁴ For Bulgarien og Rumænien er oplysningerne først tilgængelige fra referenceåret 2007.

For den laveste aldersklasse (0 til 3 år) viser det sig, at kun fem medlemsstater (DK, NL, SE, BE, ES) har opfyldt Barcelonamålet på en dækningsgrad på 33 %, hvorimod fem andre (PT, UK, FR, LU, SI) er kraftigt på vej. I de fleste andre lande er der stadig lang vej, inden man kan imødekomme efterspørgslen efter pasningsordninger. Selv om syv medlemsstater (FI, IT, CY, EE, DE, IE, LV) befinder sig på et mellemniveau (mellem 16 og 26 %), har otte medlemsstater (EL, HU, MT, SK, LT, AT, CZ, PL) en dækningsgrad på under eller lig med 10 %. Imidlertid omfatter disse dækningsgrader alle børn, uanset antal timer om ugen. Således varierer det meget fra land til land, hvor længe man udnytter disse tjenesteydelser, og andelen af ydelser, der kun udbydes på deltid, er særlig høj i en række lande¹⁵. Nederlandene og Det Forenede Kongerige tjener her som eksempel, da børn under 3 år i disse lande næsten udelukkende anbringes i deltidspasningsordninger.

Med hensyn til børn **over 3 år og indtil den skolepligtige alder** har otte medlemsstater (BE, DK, FR, DE, IE, SE, ES, IT) opfyldt Barcelonamålet på en dækningsgrad på 90 %¹⁶, hvorimod tre andre (UK, NL, CY) er tæt på. Syv medlemsstater (EE, SI, HU, FI, PT, SK, AT) har opnået en betydelig dækningsgrad på 70-85 %, men mangler dog noget. Desuden viser det sig, at børnepasningsmuligheder for denne aldersklasse ofte i betydeligt omfang tilbydes på deltid. Hvis udgangspunktet er en dækningsgrad på fuld tid, har mere end halvdelen af medlemsstaterne således under 50 %, og en tredjedel af medlemsstaterne har endog en dækningsgrad på under 30 %. Disse tal bør imidlertid fortolkes i lyset af de nationale forhold, der gør sig gældende med hensyn til tilrettelæggelsen af undervisning på børnehaveklasseniveau og adgang til pasningsordninger efter skoletid.

Det viser sig således, at efterspørgslen efter formelle børnepasningsordninger er langt fra imødekommet i de fleste medlemsstater, hvilket hindrer forældrenes arbejdsmarkedsdeltagelse, især kvindernes. En forbedring af situationen på dette område vil kunne finde sted ved at oprette nye pasningsordninger og ved at gøre de uformelle ordninger mere professionelle, f.eks. gennem kvalitetsstandarder for børnepasning, beskæftigelsesvilkår, aflønning og uddannelse af personale. Desuden skal de mere specifikke behov, som forældre med atypiske arbejdstider eller syge børn har, også i højere grad imødekommes.

3.2. Omkostninger og finansiering

Spørgsmålet om adgang til børnepasningsmuligheder hænger uløseligt sammen med spørgsmålet om omkostninger. For forældrene er en plads i en vuggestue eller i en fritidspasningsordning kun mulig, hvis den er økonomisk overkommelig. Dette spørgsmål skal også undersøges i en større sammenhæng, med henblik på at arbejde skal kunne betale sig: Omkostningerne ved pasningsordningerne må ikke bremse en tilbagevenden til beskæftigelse. Med hensyn til social rummelighed skal man også sikre sig, at der er adgang til pasningsordninger for børn fra de dårligst stillede husholdninger.

Om pasningsordningerne er mere eller mindre økonomisk overkommelige, varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat. Desuden kan omkostningerne inden for

¹⁵ Mindre end 30 timer om ugen.

¹⁶ Hvis man betragter alle børn, der passes i mindst én time om ugen.

samme land variere, f.eks. alt efter tjenesteydelsens form, om den er offentlig eller privat, eller om der tages højde for forældrenes indtægt.

For forældrene er det hovedsageligt **pasningsordninger for de yngste børn (under 3 år)**, der kan udgøre en stor omkostning. For disse tjenesteydelser findes der forskellige former for offentlig finansiering, lige fra almen adgang via direkte offentlig finansiering og indtægtsbestemte forældrebidrag, til støtteordninger i form af en skattemæssig fradragsret for udgifter til pasning eller udstedelse af servicekuponer. I sidstnævnte tilfælde lægges der vægt på det frie valg af pasningsform, og den private sektor spiller i den forbindelse en central rolle. I de fleste medlemsstater eksisterer disse forskellige ordninger side om side. Det betyder, at der på samme tid findes forskellige børnepasningsmuligheder til forskellige priser. Ud over ordningernes forskelligartethed varierer den udgift betydeligt (fra 5 % til mere end 30 %), som nettoomkostningen (prisen minus forskellige tilskud) for børnepasningsordninger udgør for familierne. I visse medlemsstater udgør pasningsordningerne, også selv om der tages højde for forældrenes indtægt, en betydelig større del af de lavest stillede husholdningers budget end hos andre husholdninger. Modsætningsforholdet øges desuden mellem på den ene side vuggestuepladser, der er økonomisk overkommelige udbudt af den offentlige sektor, men svære at opnå (f.eks. på grund af lange ventelister), og på den anden side de mange private pasningsmuligheder, der er vanskelige at overkomme økonomisk.

Med hensyn til **børn over 3 år og indtil den skolepligtige alder** er de i de fleste medlemsstater omfattet af sektoren for førskoleundervisning i det mindste i to år, der finansieres med offentlige midler ofte uden omkostninger for forældrene.

Samlet set er andelen af BNP af de offentlige udgifter, der bruges på pasningsmuligheder for børn i førskolealderen, steget i de seneste år i de fleste medlemsstater. Ikke desto mindre er den meget forskellig i EU og langt under niveauet i de nordiske lande. Det gælder især udgifterne til pasning af børn under 3 år i modsætning til førskoleordninger for børn over 3 år.

Det kan konkluderes, at omkostningerne ved pasningsmuligheder, især for børn under 3 år, stadig er en væsentlig hindring for, at forældrene anvender disse i de fleste medlemsstater. Det er i øvrigt det hovedargument, der fremsættes af de kvinder, hvis arbejdsmarkedsdeltagelse er begrænset som følge af manglende børnepasningsmuligheder (ufrivillig deltid eller inaktivitet)¹⁷.

3.3. Kvalitet og arbejdsvilkår

Pasningsmulighedernes kvalitet er af afgørende betydning for forældrene og bestemmer, hvem de vælger at betro deres børn til. Det dækker over forskellige aspekter, f.eks. tjenesteydelsens form, kvalitetsnormer, antal beskæftigede og deres uddannelse. At sikre en minimumskvalitet for alle er også et spørgsmål om ligestilling både for børn og forældre. Kommissionen har allerede understreget nødvendigheden af at fremme kvaliteten af pasningsmuligheder for småbørn i form af sociale tjenesteydelser af almen interesse, især ved at udarbejde en frivillig ramme for kvalitet¹⁸.

¹⁷

¹⁸

Undersøgelse om arbejdsmarkedets kræfter, modul 2005 om at forene arbejds- og familieliv. KOM(2007) 725.

En række medlemsstater især de stater, der allerede har opnået et vist kvantitativt niveau, har fokuseret på forbedringen af kvaliteten af deres pasningsordninger, især hvad angår personalets uddannelse. Nødvendigheden af at arbejde videre med dette aspekt er anerkendt på EU-plan¹⁹. Der findes imidlertid en markant forskel mellem pasningsmuligheder (især for de yngste børn) og undervisning på børnehaveklasseniveau (for børn over tre år), når der ses bort fra de lande, der har etableret en integreret uddannelse fra småbørnsniveau til skolealder. Det har konsekvenser både for, hvordan børnepasningen planlægges, og for personalets fornødne uddannelsesniveau og gennemsnitslønnings, som fortsat er meget forskellige fra land til land og fra tjenesteydelse til tjenesteydelse selv inden for samme land.

Således svarer det fornødne uddannelsesniveau for at passe børn generelt set til det erhvervsfaglige gymnasieniveau eller måske endda til det videregående uddannelsesniveau. Det reelle uddannelsesniveau afhænger imidlertid stort set af pasningsmulighedens art, og visse selvstændige børnehavepædagoger har ingen særlig uddannelse på dette område. Til gengæld har de personer, der arbejder i sektoren for undervisning i førskolealderen, for de flestes vedkommende en videregående uddannelse ligesom lærerne.

Antallet af beskæftigede i sektoren for pasning af små børn er steget kraftigt i de seneste år i EU som følge af en kraftig efterspørgsel. I en række tilfælde tiltrækker arbejdsvilkårene (især deltid eller atypiske kontrakter) imidlertid ikke arbejdstagere til denne sektor, der er karakteriseret ved mangel på kvalificeret arbejdskraft og stor udskiftning²⁰. I øvrigt er dette arbejde et af de erhverv med flest kvinder (mænd udgør under 5 % i de fleste medlemsstater), og det kan være en hindring for en større anerkendelse af sektoren og især for uddyddelsen af fastlåste kønsrollemønstre.

Et andet aspekt af kvaliteten af pasningsmuligheder er forholdet mellem antal voksne og børn, hvilket er meget forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat, og som for de mindste går lige fra forholdet 1 til 3 til 1 til 7 og for den ældste aldersklasse fra 1 til 6 til 1 til 19. Den obligatoriske karakter af disse forhold og deres konkrete gennemførelse varierer også meget alt efter medlemsstat.

Med hensyn til andre kvalitetsnormer spiller staten generelt en væsentlig rolle med hensyn til at regulere og kontrollere, selv om disse kompetencer i højere grad udøves på et decentraliseret niveau. Der skal også nævnes en tendens til en spredning i pasningsmulighederne, især i form af private vuggestuer eller pasningsordninger i hjemmet, hvilket øger forældrenes valgmulighed, til gengæld letter det ikke procedurerne i forbindelse med kontrol af børnepasningens kvalitet.

Kvalitetsforbedringen forudsætter en nøje overholdelse af normerne gennem kontrol, men også en minimumsuddannelse af alle arbejdstagere i sektoren, en forbedring af arbejdsbetingelserne og mulighederne for videreuddannelse samt en forøgelse af den værdi, disse erhverv tillægges, især på det økonomiske plan.

¹⁹ Jf. rådsdokumenter 14136/07 og 6706/07.

²⁰ EFILWC, The childcare services sector – what future?, 2006.

4. UDFORDRINGER OG FREMTIDSPERSPEKTIVER

Seks år efter vedtagelsen af Barcelonamålene viser det sig, at et flertal af medlemsstaterne formodentlig ikke vil kunne opfylde disse, da fristen i år 2010 nærmer sig. Til trods for den opnåede udvikling er der stadig lang vej for at nå frem til et tilfredsstillende niveau med hensyn til adgang, især for børn under 3 år.

Desuden er børnepasningsmulighederne ikke altid økonomisk overkommelige, og åbningstiderne ikke altid kompatible med lønnet beskæftigelse på fuld tid eller et arbejde med atypiske arbejdstider, hvilket hindrer den fulde udnyttelse af forældrenes produktive potentiale, især kvindernes.

Endelig skal der også fokuseres på forbedringen af kvaliteten af pasningsordningerne, herunder uddannelse af fagfolk i sektoren og en styrkelse af deres image.

Kommissionen har ingen direkte kompetence i forbindelse med børnepasning, men den fortsætter den regelmæssige opfølgning på Barcelonamålene som led i strategien for vækst og beskæftigelse ved at understøtte den med sammenlignelige statistikker, der er rettidigt tilgængelige og af høj kvalitet, og ved, om nødvendigt, at foreslå visse medlemsstater særlige henstillinger. Endvidere vil udviklingen inden for pasningsstrukturer og deres bidrag til ligestilling mellem mænd og kvinder blive analyseret i årsrapporten om ligestilling mellem kvinder og mænd, som Kommissionen hvert år forelægger på Det Europæiske Råds forårsmøde.

Desuden går Kommissionen ind for udveksling af landenes erfaring med børnepasningsstrukturer, især i forbindelse med programmet om udveksling af god praksis inden for ligestilling mellem kvinder og mænd, der blev iværksat i 2008, udvekslingsplatformen, som blev tilrettelagt i forbindelse med den "europæiske alliance for familier", og Gruppen på Højt Plan vedrørende Integration af Kønsaspektet i Strukturfondene. Kommissionen vil også fremme forskning i arbejdsvilkår og sørge for, at erhvervene inden for sektoren for børnepasning i førskolealderen får et bedre image.

Ikke desto mindre er tyngdepunktet i vid udstrækning fortsat nationalt, eller endog regionalt eller lokalt. De berørte parter, især nationale og lokale myndigheder samt arbejdsmarkedets parter, bør gøre en indsats for at udvikle tilbud med pasningsmuligheder for småbørn, der er tilgængelige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet. Det er derfor af afgørende betydning, at mulighederne for medfinansiering fra strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne udnyttes fuldt ud til foranstaltninger, der gør det lettere at forene arbejds- og familieliv, og især børnepasningsstrukturer. Kommissionen hilser arbejdsmarkedsparternes engagement og aktive samarbejde velkommen i forbindelse med opfyldelsen af Barcelonamålene.

Nærværende beretning er et bevis på det engagement, som Kommissionen udviser inden for sine kompetencer, med hensyn til at støtte opfyldelsen af Barcelonamålene og udviklingen af børnepasningsstrukturer, der er tilgængelige, økonomisk overkommelige og af høj kvalitet, med det formål at fjerne hindringerne for forældrenes arbejdsmarkedsdeltagelse, fremme den sociale rummelighed og øge ligestillingen mellem kvinder og mænd.